

ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ

Πρεχγματεύσασθε ἕως ἔρ-
χομαι (Λουκ. 10', 13).

**ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ
ΠΡΟΠΛΑΗΡΩΤΕΑ**

Τὰ πρὸς δημοσίευσιν
ἔγγραφα δὲν ἐπι-
στρέψονται.

ΗΘΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΡΩΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΑΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ 1-η ΚΑΙ 15-η ΕΚΑΣΤΟΤ ΜΗΝΟΣ

ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

YπΩ

Α. Χ' ΔΑΧΙΙΑ

Διεύθυνσις: *Rédaction de la Revue grecque «Πρᾶξαι» – VARNA (Bulgarie)*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

‘Ηθούν καὶ μορφολογικὰ μικρόσινα. — Ιστόρη καὶ μελετήματα Δύο Βασικών της Ἀγγλίας Ἐλασσέων καὶ Μερίζ Στουάρτ. (Συνέχεια). — Σημειώματα περὶ τῆς Μητροπόλεως Σισιλίου. (Συνέχεια). — Νηματοειδεῖσθαι «Βόρει». — Ευπορικὴ Πιστωτικὴ Επιχείρισις «Ομάδων». — Ποικιλία. — Ἀλληλογραφία. — Ἀγγλία. — Παράτημα. «Τριάκοντα ζητητὸς τῶν γχρειών τῆς Ἀνατολῆς» (Συνέχεια).

HOIKA

КАІ МОРФОЛОГІКА МІКРОВІА

Ο ΜΕΓΑΣ Pasteur, ὁ ἔξογώτερος χρυμικὸς τοῦ αἰῶνος, ἵσως καὶ τῶν μέγιοι τοῦδε αἰώνων, τοῦ ἀποίουν τὸν θάνατον πρὸ δὲίγων ἐτῶν ἑθρήνησαν ἡ ἐπιστῆμη καὶ ἡ εὐγνωμονοῦσα ἀνθρωπότης, ἀποκαλύψας τὸν μικροσκοπικὸν κόσμον τῶν τέως ἀγνώστων, πολυυόρφων, πεζῶν μικροσοργανισμῶν, ἀπεκάλεσεν αὐτοὺς διὰ τῆς ἐλληνικῆς λέξεως μικρόβια. Ήτοι ὅμιλα ζωικὰ ἢ φυτικὰ μορφῶλογικά. Η ἀνακάλυψις αὕτη ἐγέννησε κατ' ἀρχὰς ἀντιδράσεις διότι πολλοὶ κλινικοὶ παρατηρηταὶ, διάστημα ἀλλως τε, ὡς ὁ Petter καὶ ἄλλοι, δημιουρισθήτουν τὴν βασιμέτητα τῆς πατερείου θεωρίας. Οὐχ ἡτον ὁ ὄριστικὸς θρίζεμβος δὲν ἐβράχυνεν καὶ ἐπέλθη, κατόπιν μακρῶν σοβαρῶν συζητήσεων καὶ πειστινῶν θετικωτάτων πειραμάτων εἰς κατωτέρας τάξεως ζῶα καὶ εἰς κλινικὰς ἔτι πειστῶσεις.

Τηπάρχουν λοιπόν μικρόθιτα δργανικά και έιναι τους φακούς δρατά, νοσογόνα αϊτία των σωματικών παθή-

... Δραστικώτερον ἀλλο μέ-
σον εἰς φυγέωσιν τῆς ἀλη-
θείας παρὰ τὴν τυπουρχείαν
νὰ ἐπινοηθῇ ηγετον ἀδύνατον.
(Κοραής "Συνέντευξις", σ.αλ. 427)

ΑΓΓΕΛΙΑ Β

III έλη 8 σελ. 25 φρ.
III γήισσαια . . 15 "
III γεωγράφη . 0.25 "

¶ Μελέται ἐπιστημονι-
καὶ, κοινωνικαὶ καὶ δι-
δακτικαὶ. σύμφωνοι
πρὸς τὸν σκοπὸν, τοῦ
Περιστεροῦ, κατα-
γωγέζονται.

ρίζουσα τοῦ θέρους πυγολαμπίς, καὶ ὅτι ἀπέναντι τῆς Αἰωνιότητος, πᾶν τὸ ἐν ἀρχῇ γεγεννημένον ἐφῆμερον καὶ διαρρέον. "Ἄν εὐεκτῇ ὁ ἄνθρωπος—σῶμα, οὐχ ἡτον εἶναι εἰς ἀπλούς μηγανισμός, ἀσυνειδήτως κινούμενος καὶ μοιχίως φερόμενος κατὰ τὴν διάταξιν τῶν κυττάρων. διότι συδεμίκην συναίσθησιν ἔχει τῆς ἐν ἐαυτῷ τελουμένης ὀργανικῆς πέψεως, τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἷματος, τῆς ἐκρίσεως τοῦ γάλακτος, τῶν οὔρων, γολῆς, ύγρῶν δέξιων κτλ., οὕτε ν' ἀντιστῇ δύναται κατὰ τῆς ἀναποδράστου ὀργανικῆς ἀποσυνθέσεως μᾶλλον ἢ ἡ ἡτον ἐγγὺς τῆς γεννήσεώς του, ν' ἀντιστῇ κατὰ τοῦ θανάτου ὅστις εἶναι ὁ ἐπίγειος κληρος τῆς ἐντούθια δικαιονῆς του. 'Αλλὰ καὶ ὁ ἄνθρωπος—πνεῦμα, καὶ τὸ ἡμέτερον ἐγὼ τὸ συνειδός τὸ αὐτόβουλον καὶ εἰπεργύνωστικόν, ἀν ὑγιαίνη, κατὰ τὰς ψυχολογικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, τὴν ἡθικὴν καὶ πνευματικὴν εὑρωστίαν του διεῖλει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἀπ' Οὐρανοῦ ἀνέσπερον φῶς, τὸ νοερόν καὶ ζωοποιοῦν, τὸ διειθερμαῖνον καὶ ἀγιάζον τὴν ἔλλογον φύσιν. Πᾶσα δὲ διαάρρητος δεσμοῦ ἀνὰ μέσον ἐγὼ καὶ Θεοῦ, ὑποβιβάζει τὸν ἄνθρωπον—πνεῦμα εἰς κτηγώδη μοῖραν, εἰς ἐργάτην τῆς αἰσθητικῆς ζωῆς, εἰς ἀσυνείδητον τῆς πνευματικῆς ζωῆς ὑπάρξιν, εἰς παράγοντα κοινωνικὸν φερόμενον ὑπὲ τῶν ἀγρίων κυμάτων τῶν ὁρμῶν καὶ παθῶν καὶ ἐντίκτων κατὰ τὰς ἐνθυμήσεις καὶ ἀποφάσεις. Καὶ τότε ἔχει μάρτυρει πνευματικῶς ὡς ἔχαρθροῦται καὶ σωματικῶς, καὶ τότε διεφθείρεται ἡθικῶς ὡς μολύνεται καὶ ὀργανικῶς.

'Εκθέσωμεν ἡδη παραδείγματα ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν παθολογικῆς κλινικῆς πρὸς πειραματικὴν ἐπιβεβαίωσιν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ἡθικῶν μικροβίων, καὶ τῆς ὀλεθρίας αὐτῶν ἐπιδράσεως, δχι μόνον ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος. Δάζωμεν πρὸς ἔξτασιν τὴν φθίνουσαν ἡθικῶς καὶ σωματικῶς νεφράν καὶ πρώτην ἀνδρικὴν ἡλικίαν.

'Ιδού ὁ δεφόμενος ἔφηβος. 'Ιδού ὁ παραπαίων νεανίας. 'Ιδού ἡ μαραίνομένη νεανίς. 'Ιδού τέλος καὶ ὁ ἐκτυλιζόμενος ἐνθλικός.

'Η ἵερά ἡμῶν Βίβλος ὄμιλεῖ περὶ τοῦ δεφομένου Αὐνάν, υἱοῦ Ιούδα, ὃστις διεσκόρπιεν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς τὸ τεκνογόνον αὐτοῦ σπέρμα, κρυψίους αὐτὸς, παρὰ τὸν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὸν σκοπὸν τῆς τεκνοποίης. Τοῦ ἡθικῶς ἀμαρτάγοντος Ιουδαίου, τοῦ καὶ διεκίως ἐπισύραντος καθ' ἑκατοῦ τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, πανομοιότυπα παρίστανται καὶ σήμερον οἱ αὐγάντζομενοι ἔφηβοι, οἵτινες πονήρως καὶ αὐτοὶ διαβιοῦσιν ἐναντίον χαρίσου. 'Ανατρεφόμενοι ὑπὲ τὸ κράτος τῶν ἐνστί-

κτῶν, ἐλαυνόμενοι ὑπὲ δίστρου θηλυμανίας στυγερᾶς, πολιτεύμενοι σκοτίως καὶ ἐμπαθῶς παρὰ τὴν ἡλικίαν τοῦ ἀστρείκου δργανισμοῦ, καταρρέουσι σωματικῶς καὶ ἐκνευρίζονται προώρως, περιβιχλόμενοι τὴν ἐκλείπουσαν δψιν τοῦ ἐκ βάθθων καὶ καταρρώως σχλευομένου. 'Ο αύγαντζόμενος ἔκτος ἔτι εἶναι πνευματικὸς ἐκτομίας, παριστᾶ καὶ εἰκόνα σωματικὴν εἰς ἕκαρον λυπγράν. Εἶναι κατόγρυμα φάσμα δργανικὸν, σκελετὸς μόνον κινούμενος. Εἶναι ἐκμαγεῖον μόσυμιῶν τῆς Αἰγύπτου πρὸς οἴκτον, ἀλλὰ καὶ ἐκρέβισιν τῶν θεατῶν, καὶ παραδειγματισμὸν τῶν ἀρρόνων πολλῶν. Λυτὴ ἡ ἀνδρικὴ ὄρμη δὲν βραδύνει νὰ ἐκμηδενισθῇ, εἴτε διὰ τῶν ἐκτρόμων καὶ ἀκουσίων τῆς νυκτὸς δνειρώξεων, εἴτε καὶ δι' ἐντελοῦς τῆς γενετήσιου δυνάμεως ἀνικανότητος. Εἶναι ἡδη, ὡς ἐλέγθη, ἐκτομίας πνευματικὸς ὁ δεφόμενος, ἀλλ' εἶναι καὶ εἰνεῦχος συνάμα ἀπὸ φυσιολογικῆς τῶν δργάνων δράστεως. Πότον εἶναι δυστυχεῖς οἱ ἀθλιοὶ αὐγανισταί, διταν βλέπουν τὴν ἐλπίδα τοῦ μέλλοντος φυλλορροοῦσαν ὑπὸ τοὺς καμπτομένους ἀμαρτωλοὺς πόδας των! Καὶ ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ ἀνικαμός δργανισμός των αὐτὸς τὸ ἔξαιμον καὶ καταρρέον σκρήνον των ἀνευ δργασμοῦ, ἀνευ ἀμηῆς, ζωῆς καὶ δράστεως δργανικῆς καθίσταται ἐδαφὸς γόνυμον διὰ τὸ κατηραμένα μικρέβια, γῆ ἀγαθὴ εἰς σποράν καὶ προκοπὴν τῶν ἐπιδρομέων κατὰ τῶν ζωικῶν ἥματων κυττάρων. Εἶναι πλέον αὐτὸς ὁ φθισιῶν ἔφηβος κατακλινόμενος ἐπὶ ἐπωδύνου καὶ πολυστενάκτου στρωμάτης, μοιρῇ ἀπελπις, ὑπαρξίας ἐκλείπουσα διὰ παντὸς ἀπὸ προσώπου τῶν γονέων καὶ φίλων, ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἱερᾶς τοῦ οἴκου ἑστίας, καὶ διατκορπίζουσα δπισθέν τῆς πικρίας καὶ ἐρήμωσιν.

'Ερωτήσατέ με, ἀναγνῶσται: Τί κακτέστησε φθισικὸν τὸν ἡδη ἐπινούν καὶ νεκρόν; Τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως; 'Αποκρίνομαι ἐν ἐπιστήμῃ καὶ ἀληθείᾳ: Ποσῶς. 'Αλλ' ἐμολύνθη ὁ δεφόμενος ἡθικῶς. 'Εδηλητηρίασθη διὰ τῶν τοξινῶν τῶν ἡθικῶν μικροβίων φυγήκως, καὶ ἴδού ἐκλύει νῦν φθίνων σωματικῶς. 'Η ψυχολόγος κλινική, ἡ ἀνιγνεύσουσα τῶν νοσημάτων τὰ πόρωρα αἴτια καὶ ἐγγὺς καὶ τὰ συμπεράσματα τῶν σωματικῶν αὐτῆς ὑποθηκῶν, δρθιτομοῦσα τοῦτο μᾶς ἀποκαλύπτει. 'Αλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ κοινὴ μάλιστα τῶν πολλῶν παρατήρησις ἡ ἀνεπιστήμων τοῦτο προσεπιμαρτυρεῖ. Οὐδεὶς δὲ ἀντιλέγων, καὶ ἐκ τῶν ἀπλουστέρων ἔστω ἰδιωτῶν, δτι ἀνήρεος τῆς ψυχῆς ἔξις διεστρέφετο ἐπ' ἀγαθῷ, φωτιζομένη καὶ ἀγιαζομένη ὑπὸ τοῦ ὄρθιολογικοῦ πνεύματος πρὶν ἡ ἀνεπανορθώτων ἐκνευρίση τὸν δργανισμὸν, οὐδὲ ὁ δεφόμενος θὰ ἐγίνετο

φθισικός. Δυστυχώς μόνον οἱ ἐκτροχιαζόμενοι τῆς εὐθείας, οἱ νεώτεροι θηραπευταὶ, μὲ τὰς ἐκκρίσεις τοῦ ἑγκεφαλικοῦ ἀδένος τῶν, μόνον αὐτοὶ ληρούσιν ἀνεπιστημονικῶς. Ἀλλὰ παρ' ἀσπαλάκων πόρκειται ἐν τῇ ἐπιστήμῃ, ὅπως μᾶς ὑποδεῖξωσι τὸ φῶς;

Ίδου καὶ ὁ παραπάνω νεανίας. Τύπος τῶν νέων ίδεων, ἡ δριότερον κατ' αὐτὸν, τῶν ἐκκρίσεων τοῦ ἑγκεφαλοῦ του μὲ ἀνέσεις πλούτου, μὲ τίτλους εὐγενείας, μὲ διάστημα ἐλευθερίων ἥθων. Διπανὴ ἀρειδῶς. Κομψεύεται ἵπποτικῶς. Διάχει νωγελῶς καὶ ἐκλυτικῶς. Συμβαχγεύεται μὲ τὰς στυγνὰς τῆς Ἀρροδίτης ἱερείας, ἀποπτύσας πάντα γχαλινὸν σωφροσύνης, καὶ διαζευχθεὶς ἀπὸ πάστης Παρθένου ὄρμης. Οὕτω συνδεπνεῖ καὶ διανυκτερεύει μετὰ τῆς ἀσέμνου θεότητος μακρὰν τῆς ἀγιότητος τοῦ βίου, μακρὰν τῆς γρηστότητος τοῦ οἴκου, μακρὰν τῶν εὐλογῶν τοῦ Κυρίου. Συμφύρεται χοιρωδῶς ἐν τῷ βιοβρόφῳ τῶν ἔργων του, διστεώδης τὸ σῶμα, κατεσκληρώς τὴν ὅψιν, ποταπὸς τὸ μέτωπον, ἐρεβωδῆς τὸ φρόνημα, φθίνων καὶ ἀνάνδρως ἡττώμενος ὑπὸ μικροσκοπικοῦ ζωūρίου. Εἶναι αὐτὸς ἡ γρηστὴ τῆς πατρίδος ἐλπὶς, πατρὸς δὲ καὶ μητρὸς ὁ γρυστότευκτος παρηγορίας στύλες. Καὶ ἔρχεται ἡ στιγμὴ καθ' ἦν ἡ κινδυνεύουσα πατρὶς τὸν προσκελεῖ ὑπὸ τὴν ἀσπιλούν αὐτῆς σημαίαν. Καὶ ἔρχεται ἐποχὴ, καθ' ἦν καὶ οἱ μόλις ὑποβαστάζοντες τὰ βάρη τῶν ἐπαχθῶν ἐνιαυτῶν γονεῖς καταφεύγουσιν ὑπὸ τὰς φιλοστόργους τοῦ τέκνου περιποιήσεις. Ἀλλ' οἴμοι! ἡ μὲν ἐλπὶς φρούδη ἦν καὶ διελύθη, ὁ δὲ στύλος κάλαμος ἦν καὶ ἀνηρπάγη. Καὶ ίδου τὸ πᾶν καταρρέει. Κλίνη καὶ ἐνταῦθα ἐπώδυνος καὶ πολυστένακτος ὑποδέχεται ἀφιλοξένως ἐπὶ μαχρὸν τὸ φύινον σαρκίον. Ἐρήμωσις δὲ καὶ πικρία μεταβιβάζεται τοῖς ἐπιζῶσιν ὡς ἀπαισία κληρονομία.

Ἐρωτήσατέ με καὶ ἐνταῦθα ἀναγγῶσται: Τί κατέστησε φθισικὸν τὸν ἥδη ἀπνοὺν καὶ νεκρόν; Τὸ μικρόβιον τῆς φθίσεως; Ἀποκρίνομαι καὶ ἐνταῦθα ἐν ἐπιστήμῃ καὶ ἀληθείᾳ: Ποσὶδῶς Ἐμολύνθη ὁ ἀκόλαστος ἡθικῶς. Ἐδηλητηρίασθη διὰ τῶν τοξινῶν τῶν ἥθων μικροβίων ψυχικῶς, καὶ ίδου ἐκλύει νῦν φθίνων καὶ σωματικῶς. Τοιαύτη ἡ ἐπιθρασις τῆς ψυχῆς ἐπὶ τοῦ σώματος ἐνεκαὶ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν δύο οἰστῶν, καὶ τῆς ἀμυβαίχας αὐτῶν ἐπιτρείς, ἐπιθρασις ἐπιζήμιος, φθοροποιία, τὴν δοποίαν ὁ ψυχολογῶν μένον κλινικὲς ὑψηγόρως κτηρύττει, πρὸς σωτηρίαν τῶν εὗ φρονούντων νεανιῶν, καὶ ὡς ὑπόδειγμα γονέων, κηδεμόνων, διδασκάλων καὶ κυβερνητῶν προβάλλει.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ

ΔΥΟ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΑΙ ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΤΑΡΤ

ΤΟΥΡΚΑΔΗ πλέον τὴ Μαρία ἔπειτε νὰ ἀρρῆ λαζανὸν μόνον ἡλιοτρόπιον ταράχου, ἀλλὰ καὶ νὰ κρετήῃ διὰ τῆς ἀρρῆς αὐτῆς γειρᾶς, τῆς πεπλασμένης ἵνα δέχηται φιλήματα καὶ εἰθισμένης νὰ συστήγη τὰς χειρας εὐγενῶν, τὰς ἡγείας ἀνδρῶν δυστηλίων. Ἡ γυνὴ, ἡ τοσοῦτον ὑπὸ τῶν συγγένων τῆς κατηγορθείσα, ἐνέμεινε πιστὴ εἰς τὴν θρησκείαν τῆς, πλὴν μόνον εἰς ὅλους τοὺς τοπεῖλους τοῦ ἔρωτος γενικάνως ν' ἀντεπεξέλθῃ δὲν ἡδυνήθη. Καὶ ὅμως τὸ ἀρχαὶ σπαράσσον σένας τῶν Σκώτων ἡδυνήθη, νὰ ἔξασφαλίσῃ εὐήμερον ἐν Σκωτίᾳ μέλλον διὸ καὶ ἡ Μαρία καὶ τὰς ὀδηματινούσις ἐκεῖνας τῶν Σκώτων καρδίας ἡδυνήθη νὰ μαλαζῇ, ὅταν δυστυγῶς σειρὰ περιστάσεων ἐπετάχυνε τὴν δυστυγίαν τῆς. Τοσαῦτης δὲ ἀθαξείας προέσθη ὁ κυστηρὸς ἀνακυρρωτῆς Κνωᾶς (Κνοξ), ἀμα τῇ ἐν Σκωτίᾳ ἀρρῆς τῆς Μαρίας, ὃστε μετὰ προσητικῆς δυντος ῥήσεως, ὡς ἀλλος προσητης Ιούδας, προσεῖπε πᾶν δὲ, τι ἔμελειν εἰς αὐτὴν νὰ συμβῇ.

"Αμα ἀνέλθοιστα ἐπὶ τοῦ Σκωτικοῦ θρόνου τὴ Μαρία ἐπεκέρη, ἵνα λάση σύζυγον διὸ καὶ ἐτράχῃ εἰς πολλὰς τῆς Εὑρώπης αὐλὰς, ἵδια δὲ πρὸς τὴν ἀδελὴν αὐτῆς Ἐλισάβετ, παρακαλοῦσα αὐτὴν ἵνα τὴν ὑποδεῖξῃ νυμφίον ἀλλ' ἡ Ἐλισάβετ ἐπορθαλμιώσα τὴν Μαρίαν δὲν ἔκρινε αὐλὴν ἵνα τὴ ἀπαντήσῃ. Τούτο ἡγάραστε τὴν Μαρίαν ἵνα συζευγήθῃ μετὰ Σκωτῶν τινὸς εὐγενοῦς, πράγματι δὲ λαμβάνει σύζυγον τὸν ἐπιφανέστατον Ιωάν τῶν Σκώτων εὐγενῶν, τὸν ὀρατότατον Δάρνλεϋ, ἐν ἔτει 1565, δελεασθεῖτα ἐκ τῆς καλλονῆς αὐτοῦ. Μάρτυς τοῦ ἔρωτος ἡ γυνὴ αὕτη, ἣν ἐνίστε πρεξεπράπτη τὴν εὐθίεις ὅδοις τῆς ἀρρῆς, τούτῳ τὸ σφάλμα τῆς καρδίας της, διὰ τούτο καὶ τὰ παραπτώματά της μετά τινος συμπαθείας ἔξεταζόμενας φάνινται κακοπαῖς συγγριωτά. 'Ο μάταιος, ἄρρων, καὶ ὑπὸ φυεδῶν ἔλιων συμβουλεύμενος Δάρνλεϋ μόνην εὐγχρίστηριν εὑστεκεν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ τῇ κυνηγεσίᾳ. Εἰς ἀκρον οἰνόθλυπον, πολλὰς παραπτώματα εἰς τοὺς τοίχους τῶν ἀνακτόρων, δὲν ἡδύνατο νὰ εὐγχριστήσῃ τὴν Μαρίαν, ποθοῦσαν ἔρωτας ὑπερρυζίας καὶ παράσορον. Θὰ τὸν ἡγάπα τὴ Μαρία Ιωάν, ἣν τὸ τοκοῦργος, ἣν ἐξ αὐτοῦ ἔμελεις ν' ἀπολέσῃ τὸν θρόνον, οὐχὶ ὅμως τοιούτου ἐλάττωμα ἔχοντα. Τοιαύτη δὲ ἀγάπη γυναικὸς πρὸς ἀνδρά τὸν ἐρωτός της τὴν Μαρίαν πρὸς τὸν Ηέπαν, τὸν Κάρολον Θ'. καὶ τὸν Γούζα, στωμύλος, εὐγλωττος, καὶ τοι δὲ οὐχὶ ὁραῖος ἡράσθη τὴς εἰκοσατέτιδος Μαρίας. Ἡ φοίτης τοιούτου ἀνδρὸς ἐν ταῖς ἀνακτόροις ἐξῆψε τὰ πνεύματα τῶν Σκώτων εὐγενῶν. Ἡ ιστορία ὅμως δὲν ἀναφέρει τὴν πραγματικότητα τῆς εὐλυγητῆς ἀποτίξης, ἀλλὰ τὸ ιδωνικὸν μόνον, ἐγκαταλείπουσα τὴν μέρη τοῦ τῆς θύρας σύδου. Οἱ Σκώτοι ἐπεισθησαν δὲ τὴ φοίτης τοῦ Πίλιου παρεῖχεν ὑπονοίας εἰς τὸν νοῦν τοῦ βασιλέως διὸ καὶ ἡρ-

κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐσύγχαξεν ἐν τοῖς ἀνακτόροις Ιταλίας τὸ Δαξίδης Πίλιος τούτοις, κεκτημένος ποικίλην πατερίαν καὶ μεγίστην ἴκανότητα τοῦ συνθέτειν καὶ ἀδειν στίχους, γρηγοριμένων ὡς πράκτωρ τοῦ δουκὸς τῆς Σαξονίας, τηρῶν ἀνταπόκρισιν τῆς Μαρίας πρὸς τὸν Ηέπαν, τὸν Κάρολον Θ'. καὶ τὸν Γούζα, στωμύλος, εὐγλωττος, καὶ τοι δὲ οὐχὶ ὁραῖος ἡράσθη τὴς εἰκοσατέτιδος Μαρίας. Ἡ φοίτης τοιούτου ἀνδρὸς ἐν ταῖς ἀνακτόροις ἐξῆψε τὰ πνεύματα τῶν Σκώτων εὐγενῶν. Ἡ ιστορία ὅμως δὲν ἀναφέρει τὴν πραγματικότητα τῆς εὐλυγητῆς ἀποτίξης, ἀλλὰ τὸ ιδωνικὸν μόνον, ἐγκαταλείπουσα τὴν μέρη τοῦ τῆς θύρας σύδου. Οἱ Σκώτοι ἐπεισθησαν δὲ τὴ φοίτης τοῦ Πίλιου παρεῖχεν ὑπονοίας εἰς τὸν νοῦν τοῦ βασιλέως διὸ καὶ ἡρ-

Μετὰ τὴν διδούσαν τοῦ Ρωμέων, μετανοήσας ὁ Δάρυνλευ
ἡθικὴν, ἵνα καταπραγμῇ τὸν ἐφεύρεμὸν τῆς βεστίλιστρης, πρὸς
ἐπιτυχίαν δὲ τούτου πολλὰ κατέβαλε μέσα. Κατ’ ἀρχὰς ἡ Μα-
ρία μεγίστην ἔδειξε νατὰ τοῦ συζύγου της ἀποτροφὴν, διακού-
μένη ἵνα γωισθῇ αὐτῷ, μάνῳ δὲ ἡ πιώτερον ἐφάνη, διε ὁ σύ-
ζυγος αὐτῆς περιέπεσεν εἰς ἀσθένειαν μαρατσοῦ, μετὰ μεγάλης
φροντίδος ἐπιμελήθεσα κατὼν ἐν ἀποκεγυωρισμένῃ τινὶ. ἐπαύλει.

Αλλὰ καὶ τοῦ τῆς 10 Φεβρουαρίου 1567 οὗ τοῦ 'Ε-
διμεσόντης πάτερος τοῦ ἐπικλητικοῦ ἑγεμόνται πατέρου καὶ μετ'
διλήγον μακανίσσουσαν, διτὸς ἡ ἀγροτικὴ ἔπαυλις ἣν ἡ δέμενεν ὁ
Δάρινθεύ, ἐν ἀποστίᾳ τῆς Μαρίας, εἰχεν ἀνατιναχθῆ ἐις τὸν ἀ-
έρα, ὃ δὲ νεκρὸς βρισταῖς λεῦξ, ἐξετάσεως γενομένης, εὑρέθη οὐ μό-
νον φονευμένος, ἀλλὰ καὶ ἐπερχόγχαται μένος. Ἐδρέθη διτὸν ὑπη-
ρέτης τις, μὴ καταγόσσην διτὸν ἐν τῷ ὑπογείῳ ἔκειτο σάκκως πυ-
ρίτιδες, διηλθεὶς κατὰ συρκαρίαν υρατῶν λυγγίσαν, ἐξ ἣν διεδόθη
τὸ πύρ εἰς τὸν σάκκον, ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη ἐδῆλωτεν ὡς δρά-
στην τοῦ ἀντισυργήματος ἄνδρα, ὃν μετά τινας μῆνας εἶδον ὡς
σύζυγον τῆς Μαρίας. Ἀνθρωπός τις, στεμμὸς παντός ἀνομήματος
καὶ πάτης παπίκιας, Βοθουέλλιος ὀνόματι, ἐνεποίησε τὴν Μαρία
στεργήτην πλείσιν τοῦ συζύγου της Δάρινθεύ καὶ ἀλλων ἐρεπτῶν,
οἵτινες, δίκτην γενταλλίδων, περιπτάντο περὶ αὐτὴν, ὡς περὶ
φωτεῖδον μάζων, καὶ τοῦτον ἥγαπησε δυνηθέντα γὰρ κατέγγη
τὴν δειπνίσιν τοῦ ἔρωτός του. Οὐδεὶς λατιπόν ἀλλος ἢ αὐτὸς δὲ
Βοθουέλλιος, ἐν ἣντι πρὸ πολλοῦ σκανδαλωθεῖς τὴν Μαρίαν πε-
ριποιεύμενος, ἤδηντα γὰρ φονεύση τὸν Δάρινθεύ, ἵνα ἄρι τὸν
μέσου τὸ ἐμπόδιον. Ἐρ' δισσοῦ δὲ οἱ μεταγενέστεροι προσπαθοῦ-
σιν ἵνα καλύψωσι τὸ στήματα ἀπὸ τοῦ καλλιπερεποῦς τῆς Μαρίας
ἀγαλμάτως, αἱ ἀδυτῶν πηται δρυις ἴστορικαι ἔρευναι πείθουσιν ἢ-
μᾶς, διτὸς ἡ γυνὴ αὕτη τελταῖ τὴν φοράν, ὡς τίγρις ἀγρίκια προσ-
τρέγγθη ἐναντίον τοῦ Δάρινθεύ καὶ ἐξαντίστησε τῷ ἔγ-
κληματικῷ, οὐγά τετταντειν αὐτὸν καὶ ἐντεῦθεν δύναται ἔνοχος
γὰρ θεωρηθῆ.

Δεινὴν ἐν Σκωτίᾳ ἐνεποίησεν ἀγανάκτησιν ἡ συγερὴ αὐτῆς πρᾶξις, ἐπὶ τοσούτῳ δὲ ἐκφρυσθῆ ἡ ἀγανάκτησις ἐν Ἐδιμούργῳ, ὃςτε δεινὴ ἔξερράγη στάσις. 'Ο Βουθούσιλνός, ως ἀ-

κανδρώς, ἔσηγε πρὸ τῆς μάχης εἰς τὰς Ἐρήσας γῆραις, ζήτων
κατόπιν βίσιν ληρούρικῶν, ἀλλὰ ταῦληροῖς οὐ πὸ τῶν Δασῶν ἐτε-
λεύτηρες μαχανάκις ἐν τῷ Δεσμωτηρίῳ. Τουαύτη οὐκέπειν ή τούχη
τοῦ τέρατος ἐκείνου. Οἱ δεσμοὶ τοῦ ἐγκλήματος εἰσὶν ἀδιάρρη-
κτοι, οὐδὲ καὶ τὸν ἡκολούθησαν. Ἡ Μαρία ἀπῆκθη οὐ πὸ τὰς κα-
τάρχας τοῦ λαοῦ εἰς τὸ Ἐδειμόδυργον οὐδὲ ἐκείσθη εἰς τὸν ἕρη-
μον πύργον Λοχαλέεν, τὸ δὲ Κοινοθέλιον τῆς Σκωτίας ἐκήρυ-
ξεν αὐτὴν ἐκπτωτού τῆς βασιλείας οὐδὲ διώρισεν ἀντιτάκτειν,
ἥτις προστατεύει ὁ ἑπεριθλήτης τῆς Μαρίας ἀδελφὸς Μούρρας, μέ-
γιρι τῆς ἐνηλικιότητος τοῦ σινού αὐτῆς Ἰακώβος. Ἐν τῇ εἰρητῇ
προστήγαγρῃ ἔγγραφον ἵνα ὑπόγραψῃ ἡ Μαρία εἰς τὸν βασιλεὺσαν
Σκώτων ὑπὸ τοῦ Κοινοθέλιον σταλεῖς, σιδηρῷ σην περιβεβλημένος
πινεπλίαν, διτις δραχμαῖς τὴν Μαρίαν ἐκ τῆς γειτού.
ἴνα τὴν προστρέψῃ εἰς ὑπόγραφὴν, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῆς λεπτῆς ἐκείνης ἐ-
πιδερμίδες, τῆς λεπτυνθείσης ὑπὸ τῶν φιλημάτων τῶν Γάλλων
ἰπποτῶν, τὰ λύγη τῆς ἀδέστων γειρίζεις, τὴν οὔτος ἔσφρε. Νέος
ἐτάγχη, ὡς δεσμοφύλακτης τῆς καθειργθείσης βασιλίσσης, πλὴν δὲν
ἡδύνατο νὰ μείνῃ ἀτρωτος εἰς τὰ δάκρυα τῆς Μαρίας, ἀνοίξας
δὲ τὰς πνοὰς ἀσθενεὶς ἐλευθέρων τὴν ἔσσονον. Ἡ Μαρία ἐλευθε-
ρωθείσα γὰρ σκεπτομένη διὰ τὸ θρόνος ἀνήκειν αὐτῇ, ἥρετο προσ-
καλεῖσα τὰς Ισηρύφας ἐν Σκωτίᾳ οἰκουγενείᾳς, ἵνα τὸν οὐτονό-
διεσταχάρη ἀγάπων. Οἰκουγένειά τε, εἰπειρ τις καὶ ἀλητη εὐηγένης,
τῶν Ἀγιλέων παρέσχε βοήθειαν τῇ Μαρίᾳ, μετ' αὐτῆς δὲ πο-
λυάριθμοι εὐπατρίδαι ἄγονται πρὸς τὴν Μαρίαν, ζητοῦσαν στρα-
τὸν, ἵνα ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν ἐθνῶν. Τέλος συγκροτεῖσαν σο-
ρεφὰ μάχην, οὐδὲ τὴν ἡττήτω ή Μαρία, γῆθεις δὲ πέσει ἐκ δευ-
τέρου εἰς τὰς γειράς τῶν ἐγθρῶν τῆς, ἵνα μὴ ἔσευγε δρομικῶς
εἰς Ἀγγλίαν, ἐνῷ δὲν κατέλλογον γὰρ μετεπέσθιεν Γαλλίκην.
Μετέδην δὲ εἰς Ἀγγλίαν πρὸς τὴν Ἐλισσέτην τὴν ἐνόμικε γεννα-
δρονά, σκεπτομένη διὰ θάλασσαν τοῦ ἐδείνηνος φιλαρέειν τοῦ πρὸς ἐκπτωτού
βασιλίσσαν, καταρρεύματοσαν πρὸς αὐτὴν ἀνευ θρόνου οὐδὲ στέμμα-
τος. Ἄμα ἀστικομένη εἰς Ἀγγλίαν ή Μαρία ἐμήνυσε πρὸς τὴν
Ἐλισσέτην τὴν ἀσφάλη αὐτῆς, ἀλλ᾽ ἐκείνη ἀπήγνητον διὰ δὲν ἡ-
δύνατο νὰ συνδιαληχῃ μετὰ γυναικός, συνανεσάστης εἰς τὸν θά-
νατον τοῦ σεζύγου τηρει, ἵνα μὴ ἐκαλέσῃσεν αὐτὴν ἀπὸ πάστης ἐ-
νοχῆς, προσεκαλεῖ δὲ ταύτην εἰς εἰδικόν δικαστήριον, πλὴν τὴν Μαρία, ὡς
ἀνεξάρτητος βασιλίσσαν, δὲν ἡθέλησε νὰ παρουσιά-
σθῇ, προσέτεινού μάνον Σκώτων μάρτυρας, ἐν διέ τοι Μούρ-
ρας, τέλος δὲ ἀπειληθεῖσα, παρίσταται ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου
καὶ ἀπαγγέλλει εὐγλωττωδατὴν ἔνθειν, μετὰ τὸ τέλος τῆς δι-
ποίκις τοῦ δικαστηρίου ἐξέδωκεν ἀπόστασιν, διὸ τῆς ἀπειδεινύσεω μὲν
διὰ οὐδὲλων ή βασιλίσσας ἐφόνευσε τὸν σεζύγον τηρει, ἀλλὰ οὐδὲ
διεψεύδοντάς οἱ κατήγοροι. Τουαύτη ἀπόστασις ἔπρεπε βεβαίως
νὰ διεπηγήσῃ τὴν Μαρίαν εἰς διαρράκειο μέρος· διὸ καὶ ἀνηργατῶν
ἐνομίσθη ἵνα πρατήσωσιν αὐτὴν ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἀλλ᾽ ή παρουσία
τῆς Μαρίας, ή ἀλητη, τῆς περιβεβλητεού αὐτήν, τὸ γενόν οι, δι-
περ τὴν περιεστούσῃ, ή περιπετειώδης, ζωὴ καὶ αἱ πατήσεις τοι-
αύτης διαρυκάγους διατίλεστης ἡπειρογραν μετ' ὅλην τὴν ἀσφά-
λητην τοῦ Ἐδειμόδυρου.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΣΑΝΙΟΥ

χρι τίνες ἐποχῆς τὸ εἰώρημένον χωρίον τῆς ἐπαρχίας ἥν
χριστιανικὸν, ἢ καὶ χριστιανικὴν εἶγε κοινότητα, οὐ μό-
νον σήμερον ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ἐν ἔτει 1797 ὑπὸ¹
τοῦ Νεοφύτου τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας γενόμενον κα-
τάλογον ὑπάρχον δθωμανικὸν «Γκενόσι—τουρκοχώρι»,
ἀφ' ἐτέρου δὲ τὴν πνευματικὴν καὶ ήθικὴν κατάστασιν
τῆς χαῖ² ἥν ἐγγέρχει ἐποχῆς· διὰ τούτο καὶ ὡς ἔχει
παραδίδωμι εἰς τὴν δημοσιότητα πρὸς διατήρησιν.

«† αγιε οικονομε ὁ φωλλων εις το γηινωσι και
η λοιποι χριστιανε χαρις ειη μην.

ο δε ανεφερεν τημην ο νικος στοιπως εποιεν
γινεκα οσάν καὶ οι λειποι χριστιανε και
εγη τορχ δοδεκα χρωνους καὶ παιδι δεν ἐκκ-
με και λεοι ὅτοι πως τον εκαμεν τεγχακις μαγι-
καις· διά τουτο γραφομε οποιος εννε εκεινος
ὁ χριστιανος μικρος ἢ μεγας ἀνδρας ει γιναικα
νεος ει γέροντας οποιες εχουν καμωμενοι
ειμεν και φοβηθοῦν τὸν θεον και να τα χαλα-
σουν ηδε καλῶς, εἰδε νά μεινουν αφορησμένοι
κατηρχαμένοι και ἀσυγχώρητα και αληταιμε
τα θανατον και τοιμπανίει εχετωσαν διά
και τας αρας τον αγιον τριακοσιον δεκα και
οκτώ θεοφορων πτητέρων και τον λοιπων αγί-
ον σινοδον· αι παιτρε τα ξυλα ο σιδηρος
ληρυται εκεινοι ουδαμως καλο και προκοπη
να μή εχει αν μη τα χαλαση και ταιχοι
συγχωρήσεως
ουτο γενοιτο·

ἐνμηνι Μαρτιω

ο Σισανίου παρθένιος.

ΑΛΙΠΙΑ.

Ούτος μετά τὸν Παρθένιον Μητροπολίτης Σισανίου γρηματίσας εὔρηται ἐν τινι ἐπιγραφῇ τῆς κατὰ Δρυ-
άνοβιχ Ι. Μονῆς τῆς Μεταχωρφώσεως ἀπὸ χρονολογίαν
1652, θεωρεῖται δὲ κατά τινα σημείωσιν τοῦ Νεοφύτου ὁ Ἰερυτῆς τοῦ ἐν Σιατίστῃ ἀρχαίου Μητροπολιτικοῦ ναοῦ, δστις «πάνυ σμικρότατος ὡν και μὴ χωρῶν τοὺς εἰς λογικὴν λατρείαν προστερχομένους χριστιανοὺς» ἐν ἔτει 1801 ὑπὸ τοῦ Νεοφύτου ἐκ θεμελίων ἀνωκο-
δόμηται, κατὰ τὴν σημείωσιν, καθὼς μέχρι σήμερον φαίνεται ὁ Δανιὴλ δ' οὗτος φαίνεται δτι πρὸ τῆς ἐν τῇ εἰώρημένῃ ἐπιγραφῇ τῆς Μονῆς ὑποδεικνυμένης χρο-
νολογίας Μητροπολίτης Σισανίου διετέλει, ητοι πρὸ τοῦ 1652, ὡς ἔστιν εἰκάσαι ἐξ ὧν, ἀπὸ χρονολογίαν 1801 τοῦ λόγου ὄντος περὶ τοῦ Μητροπολιτικοῦ ναοῦ Σια-
τίστης, περὶ Δανιὴλ ὁ Νεόφυτος ἀναρέων «δστις (να-

ὸς) ἥν ἀνεγγερμένος πρὸ γράνων ἔκχισην πεντήκοντα τεσσάρων, καὶ καθιερωμένος παρὰ τοῦ τότε ἀρχιερατεύοντος χαρίου Δανιὴλ». Περὶ τοῦ Δανιὴλ τούτου οὐδὲν ἔτερον εἴναι γνωστὸν, ἢ ἐν τῇ Μονῇ δὲ Δρυανόβῳ ἐ-
πιγραφῇ ἀναρέρει δτι ἀρχιερατεύοντος αὐτοῦ ἀνηγέρθη και ίστορήθη ὁ ναὸς αὐτῆς «ἀνηγέρθη και ἀνιστορήθη ὁ θεῖος και πάντεπτος οὗτος ναὸς τῆς φρικτῆς Μετα-
μορφώσεως τοῦ Κυρίου και Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ διὰ συνδρομῆς κτλ.—ἀρχιερατεύοντος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπιστρόπου χαροῦ Δανιὴλ».

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

Μετὰ τὸν Δανιὴλ, δστις ἀγνωστὸν ἐὸν ἀπέθανεν ἐν Σισανίῳ και πότε, ṥ μετετέθη, Μητροπολίτης Σισα-
νίου φείνεται δτι ἐγρημάτισεν ὁ Νικηφόρος οὗτος, εύ-
ρεθεὶς ἀπὸ χρονολογίαν 1662 ἐν τινι ἐπιγραφῇ τῆς
κατὰ Σισάνιον Τερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας. Και περὶ³
τοῦ Νικηφόρου δὲ τούτου οὐδὲν ἔτερον εἴναι γνωστὸν
εἰμή δτι ἐπὶ τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ ἀνεγείρεται ὁ να-
ὸς τῆς Μονῆς Σισανίου «ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανε-
ρωτάτου και λογιωτάτου χαρίου χαρίου Νικηφόρου Σι-
σανίου».

ΛΕΟΝΤΙΟΣ.

Ούτος ἐν ἐπιγραφῇ τῆς ἐν Γερανείᾳ τῆς Σιατί-
στης ἐκκλησίας τῆς ἀγίας Παρασκευῆς ἀπὸ χρονολο-
γίαν 1679 ἀναγραφόμενος φείνεται δτι εἴναι διάδοχος τοῦ Νικηφόρου, σημείωσις δέ τις ἐν τινι βιβλίῳ διπτύ-
χων ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ Σιατίστης ἀναρέ-
ρει περὶ αὐτοῦ, δτι «εὑρέθη γεγραμμένος ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ιβήρων ἐν ιδίοις ἀφιερώμασιν». Και περὶ τοῦ Λε-
οντίου οὐδὲν εἴναι γνωστὸν σήμερον.

(Συνέχεια)

ΝΙΜΑΤΟΥΡΓΕΙΟΝ „ΒΟΡΙΣ“

Ἄγγλοι κεράλικοις, ἐν οἷς καὶ τινες ἔλληνες ἀνέλαβον ἀπὸ τῆς 28 ΙΙ 1898 τὴν ἐν τῷ παρὰ τῇ ἐνταῦθα λίμνῃ ἀρχαίῳ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου ί-
δρισιν Νημάτουργείου, διευθύνοντος τοῦ ἀγγλου ἀρχιτέ-
κτονος J. Henthoven, δστις ἦδη και ἐπέστρεψεν εἰς
Ἀγγλίαν μετά τινων μηχανικῶν ἐπιστατησάντων εἰς
τὴν ἐγκαθίδρυσιν και συναρμογὴν τῶν μηχανῶν.

Τῇ 2/14 1899 τὸ νηματουργεῖον ἦτο ἦδη ἐτοι-
μων. Εἰς δὲ τὰς 2 Μαΐου ἐγένοντο τὰ ἀγκαίνια αὐτοῦ,
ἔλιπε δὲ λειτουργεῖ, διευθύνομενον ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ
K. R. Buckley, και 2 ἄλλων μηχανικῶν ἄγγλων,

γενικοῦ γραμματέως καὶ διαχειρίστοῦ ὅντος τοῦ Κ. Θ. Σουβαδόγλου.

Ἐν αὐτῷ ἐργάζονται περὶ τοὺς 250 ἐργάτας καὶ ἐργάτιδες πρὸς νηματοποίησιν τοῦ βάμβακος.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Νηματουργείου ἀπερτίζεται ἐξ
7 μελῶν· τεσσάρων "Αγγλων ἐν οἷς καὶ ὁ K. Lees
πρόεδρος τοῦ Συμβούλιου, τοῦ Kou N. Χαδζοπούλου, τοῦ Kou
Μπέμπη καὶ Σιμεώνωφ, γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ε-
ταιρείας δόντος τοῦ Kou Taylor, διεμένοντος ἐν Μαγ-
γεστρίᾳ.

Τὰ κεφάλαια τῆς Ἐταιρείας ἀνέρχονται εἰς 60,000 ἀγγλ. λίρας αἱ δὲ μετοχὴι τιμώμεναι ἀντὶ μιᾶς ἀγγλ. λίρας ἔχαστην. ἐπωλήθησαν ἕδη ἄπανται

Ἐπιθεωρητῆς τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως διω-
ρίσθη ἐσγάτως ὁ Κος D. Popovitz.

ЕМПОРИКΗ ΜΕΤΑΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ „OMONOIA“

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η Εμπορική Πιστωτική Έταιρίας «Ομόνοια» φέρει είς γνώσιν τῶν πελατῶν της διτί ὁ τόκος τῶν παρ' αὐτῇ ἐνεργγθησομένων ἀπὸ τῆς 1-ης Ιουλίου ἐ. ἐ. διαχρόονων καταθέσεως ὡςίσθη ὡς ἐφεξῆς.

50)Ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἀπεδίδομένας εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ διὰ τὰς ἐπ' ἀνοικτῷ Λασσοῦ.

60) ο κατ' ἔτος διὰ τὰς ἀποδιδομένας ἐντὸς 12 μηνῶν απὸ τῆς καταθέσεως.

8 Ο)Ο κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἐγός ἔτ
2-2 Η ΛΙΓΥΡΙΑΝΗΣ

TPIAKONTA ETH

ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΧΑΡΗΜΙΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΗΦΕΡΗΖΑΗ ΜΕΧΜΕΤ-ΠΑΣΣΑ

Παρ' ὅλας τὰς προσῳληκτικὰς ταύτας ἐσοδεύματην σχεδὸν ἐκ τῶν συγεπιών, δέστι οἱ Γυμνάσιουλοις Ρεστί Πατσαζῆς εἰχει ἀπειλήσει διτι θά διατευχθῆ τὴν γυναικαν του τὴν ἐπαύριον του γάμου του δια δέσιν ἦρετειει αὐτῷ, καὶ μάτως, προστελθεῖς, δυστρεπτηθῆ διτι τοῦτο κατὰ τοῦ ἀνδρός μου καὶ ἐμοῦ. Τὴν ἐπομένην οἱ Γυμνάσιουλοις 'Ρεστί Πατσαζῆς ἥλθε εἰς τὸν σίκνο μας, καὶ ἀντὶ γὰρ παραπονεῖη, ἐπήνεστε ὑπερδοιλικῶς τὴν ἐκλογήν μου. Ἐρχόμενοι λίγαν εὐχαριστημένοις ἀπὸ τῶν γχρίτων τῆς συζύγου του. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπειροτίσθη διτι στρατιωτικῆς ἐκστρατείας πρὸς καταστολὴν τῶν Κούρδων. Ἐκεῖ συμπαρεῖλας καὶ τὴν γυναικαν του καὶ τόσον τὴν ἡγάπα, ωστε οὐδεποτε τὴν ἀφῆκε, οὕτος ἐνυμφεύθη ἀλλήλῃ. Κατὰ τὸν θάνατόν του ἐν Βαγδάτιῳ τῷ 1861 οὗτος κατέλιπεν εἰς αὐτὴν μεγάλην περιουσίαν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Προχθές Κυρ ακήν παρόντης τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου της Τρικάλων Πολυκάρπου, τῆς Ἐποχείς καὶ Δημογερονόμας τοῦ Κ-ου Προξένου τῆς Ἐλλάδος Διγενή, τοῦ νέου Ἐπόπτου τῶν Σχολῶν Κ-ου Γένους, τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προξένου τῆς τριμελοῦς Διοικούσης ἐπιτροπῆς τοῦ Δημαρχείου Κ-ου Βοϊαδίζεος καὶ τοῦ Κ-ου Πρεπτούσανως διεκπεράλου, ἥρξαντο κατὰ τὴν προαγγελθέντα ἐν μεσῷ πλήθους φίλων μὲν των κυρίων, κυριῶν καὶ διεπονιώτων αἱ ἐνιαύσιοι ἔξτασις τοῦ Α'. ἡμέραν Παρθεναγωγῆσιν, κατεβάλλεται καὶ πανταχοῦ τοῦ παρόντας διὰ τε τῶν ἀπαγγελθέντων ποιημάτων, τῶν διελόγων καὶ τῶν μελωδικωτάτων ἀσμάτων τῶν διδαχθέντων ὑπὸ τοῦ Κου Β. Γευναρχοπούλου ὡς καὶ διὰ τῶν ἀναλόγων τῆς ἡλικίας τῶν μαθητριῶν εὐστόχων ἀπαντήσεων, καὶ καταδεῖξεται διτὶ ἐν συνεδρίσει τῶν ψυχηλῶν διεκπεραίων καθηκόντων εἰρήτων καὶ διήγαγον καὶ τὸ ἔπος τοῦτο ἀπαντεῖς οἱ διδασκοντες.

* * * Ἐν μέσῳ εἰλικρινῶς κυκλωτάνων ἀρχαῖνων φίλων ἐώρτασε φαιδρῶς καὶ ἐπ' εὐλογίας τὴν παρελθόνταν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς τοὺς γάμους αὐτοῦ διευθύντης τῇς ἐντεῦθια Ἑμπορικῆς πιστωτικῆς Ἐπιχείρειας «Ομονοία», Κ-ος Φωτίους Γουναρόπουλος μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης δεσποινίδος Αἰκατερίνης Βέργιτση.

Εὐχόμενοι ἀνθέσπαρτον τὸν συζητητὸν βίον, ἔργανομεν αὐτοὺς διὰ τῶν εὐλογιῶν τῶν γραγέων αὔτων καὶ τῶν εἰλικρινῶν συγχαρητήριων τῶν οἰκείων καὶ φίλων.

* * * Χωρικός τις τῶν περὶ τῆς πατέλεως ἡμῶν κατατευ-
άσσεις ἐπιθετίων ἐκ διλαγον ποδήλατον καὶ σιδήρῳ περιβάλλον αὐτὸ-
ντιέτρεχε τὰς κεντρικωπέρας ὅδούς, ἐπιθετικόν τὸ ἐρευητικὸν
αὐτοῦ πνεύμα. Οἱ δῆται πρόστινος ἡμειψίῃ αὐτῶν διερχόμενον
τοῦ Προδεινέστου δι' ἑνὸς πενταεργάτου.

V

Ο ΣΟΥΑΤΑΝΟΣ ΑΒΔΟΥΛΑ ΜΕΤΖΙΤ.—Ο ΜΕΧΜΕΤ ΕΚ-
ΠΠΤΕΙ ΕΙΣ ΔΥΣΜΕΝΕΙΑΝ.—Η ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΠΑΥΣΙΝ ΤΟΥ ΘΕΣΙΣ ΝΟΥ.

'Αναγωρήσαντος τοῦ πρώτου προσταμένου τοῦ συζύγου μου, οὗτος εὑρέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς οὐχὶ πλέον φίλου, ἀλλὰ ἔχθρου· διάτι διέφερον καὶ πατέρα τὰς πολιτικὰς διοῖσσιας. Οἱ ἀνώτεροι του εἰς τοὺς ὅποιοὺς ἦτο ἡγεμονατεῖσθαινος νὰ ὑπεκούῃ, ἀνῆκον εἰς ἀνακτορικόν τι κακοθήμων καὶ ἀχραντηρίσων κόμμα. Ηρώτες ἦτο ὁ γαμβρὸς τοῦ ἀποθνάντος Σουλτάνου Μαχμούτ, διοικητὴ μενὸς Μεγιμέτος Ἀλῆ Πασσᾶ, δεύτερος ὁ Πιζά Πασσᾶς, πρώην θελαμηπόλος τοῦ προκατόχου Σουλτάνου. Καὶ οἱ δύο ἔκρυπτον ἀπὸ τῶν Ἀδδούბη Μετίζης τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πρεγμάτων· ἡ μόνη των φροντὶς ἦτο νὰ αἰξῆσωσι τὴν περιουσίαν των. Ο Μεγιμέτος Πασσᾶς ἀπεναντίας ἤρκειτο εἰς διανομέμων ἀπελάμβανε καὶ ἡγωνίζετο παντοιοτέροπως νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῆς πατρίδος του.

Μόλις ἀνήλθεν εἰς τὸν θρόνον δὲ Ἀδεδίλη Μετέξει, λίγαν ἐπιμελῶς εἰργάσθη ὑπὲρ τῆς ἐκπολειτιστικῆς καινήσεως τῆς ἀρχεμίνης ἐπὶ τοῦ προκατέβού. Οὕτως καθαρώς διείρεται δεῖ τὸ πα-

* * * ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΟΠΑΩΝ. — Πρό τιγανιάνη μέρεράνη στον παλαιότερον πολυεύλογον, ἔξιλήθη ούπο τού πωλητού Ιουδαίου ἐξ ἀπροσεξίας εἰς τὴν δεξιὰν πλευράν. Μετάκε αρχαγῶν καὶ φωνῶν ὁ ἀτυχῆς ἑρμήτες ἔζω, ἔπειτα κατὰ γῆς, θάνατον ἀνοίξας τὸ στόμα καὶ τὸν δεθάληψαν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Μεγάλη λοιπὸν προσοχὴ εἰς τὴν γρῆσιν τῶν ἅπλων καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στομάτου αὐτῶν.

* * * 'Ο Γηπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας Κ-ος Νάντσοβιτς δὲ' Ἐγκυολίου αἰτοῦ οὐ' ἀφθ. 1050 ἐ. ἐ. ἀναγνωστομένης ἐν τῇ ἑνταῦθα Δημαρχιακῇ Ήρημερῖδι ἀγγέλλει τοῖς Κ.Κ. Νομάρχας δὲ' ἀπὸ τοῦ προσεγγόντος ἔτους οἱ ἐν Βουλγάριᾳ ἀμπέλων, κήπων, ὀπωροφέρων δένδρων, μωρέων, βοσκώνων φύλακες (μπεγζένδες) ἐκλεγόμενοι ἐν τῇς κατὰ τόπον πλειονοφύφοις, θὰ ἐνδυθῶσι: στολὴν στρατιωτικὴν ὡς οἱ δασοφύλακες, καὶ θὰ δικλισθῶσι: δὲ' ὅπλων Κρίνα καὶ Μαρτίν. δὲ' ἔξιδων τοῦ Δήμου, ἀφοῦ προτιγουμένως ὄρκισθῶσιν δια ωστηράταν θὰ δικρούλασιν τὰ καθήκοντα δια τὴν Ἐγκυολίος ἐν ἐκτάσει ἀναπτύσσει.

* * * ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΧΑΓΗΣ. — 'Η συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἐργαζθεῖσα περὶ κεντρικῶν γραφείων τοῦ Διαιτητικοῦ δικαστηρίου καὶ τῆς παγκοσμίου ἀναχριτικῆς Ἐπιτροπῆς, προέδη, εἰς τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν.

'Ἐν τῇ προσεχεῖ συνεδρίᾳ τῆς παρασκευῆς ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ κανονίσῃ τὸν αὐθεντικὸν τῆς διδικτισμόν.

* * * 'Αντὶ τοῦ εἰς Διδυμοτείχου μετατεθέντος ἀδειλόδου τοῦ ἀποθηκόντος Ἀγίου Διδυμοτείχου Φιλαρέτου Βαρεφίδου ἔξιλέγη Καστορίας δι γωστὸς ἐνταῦθα πρὸ ἐτῶν ὡς διάκονος πρώην Ἀγ. Λάζαρον Ἀθανάσιος.

* * * Αἱ αὐτοκονίσαι, συρμὸς ὡς φάίνεται ἐκ μιμήσεως τῶν ἐπιτροπῶν διασαλπίζομένων καὶ τῆς ὀρθρωπίνης σμικρογοίας καὶ ἀγριότελας. προερχόμεναι τῷ ξενιστέμεναι καὶ ἐν Βουλγαρίᾳ.

λαζίων σύστηματα ἡπειρεῖ: τὴν Αὐτοκρατορίαν διὰ βεβαίας καταστρέφει.

Αὕτη ἀληθῶς ἐστηρίζεται ἐπὶ τῶν φύσερῶν Γενιτεράων, στρατιωτῶν ἀκτανθράστου ἀνδρίας, ἀπειροίστου ἀρρενίστεως εἰς τὰ συμέροντα τοῦ Κράτους, η δύναμις τῶν ἀπολόντου ποταταγῆς. 'Ατυχῶς διμωσ οὔτοι δὲν τραέσθων μάργον νὰ μένωσιν ἐν τῇ θέσει των παπακούντες εἰς τὸν Σουλτάνον. 'Ηθελον νὰ ἔργωσι τόσοις καὶ αὖτοι η φιλοδοξία δὲ ἀστη ἐπέρειρε τὴν καταστροφὴν τῶν.

Κατατραχεῖταις τῆς στρατιᾶς ταύτης, ἔπειτε νὰ εὑρεθῶσι μέσα διὰ νὰ δοθῇ γένα βάσις εἰς τὸν δργανομάρτιν τῆς Οθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. 'Ο Σουλτάνος ἐνόμιζε, διὰ τοῦτο δὲν θὰ κατορθοῦστε, εἰμὶ διὰ τῆς ἀναχρονίστεως καὶ καταπαύσεως τῶν καταχρήσεων. 'Ηπιωτάτου γραμματηρος, καὶ διλίγον ἐπιτρέπεις πρὸς πάλην δι 'Αξιόσην Μετζίτ, ἀπήγνησεν ἀκτανθλητον ἀντίστατον εἰς τὴν ἐπαπλήστην τῶν σρεδίων του, ἐκ μέρους τοῦ ἀρχαίου μουσουλμανικοῦ κόρματος, λίγων πολυαριθμούς καὶ σήμερον ἔτι, ἀποτελούμενου ἐκ μεγάλης πλειονοψῆς τῶν παπαλήγων τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ. Τοῦ κόμμα τοῦτο ἐπίστευεν διὰ τὴν ἀκεραιότητας τῆς Αὐτοκρατορίας ἔξηρτο τὸν τῆς αὐ-

καὶ πολλὰ μὲν ἀληθῶς καὶ πολυποίκιλα τὰ τὸν λογισμὸν στοτεύντα καὶ παραπομέντα, τὴν πίσταν καὶ τὸν δὲθον λόγον ἀλονούμενα ἐλεγτήρια, ἀλλὰ τὸν πιστὸν καὶ ἐλλάγως ὑπέρ τοῦ πνευματικῆς καὶ σωματικῆς αὐτοῦ συστάσεως φραγτίζοντας οὐδὲν δυνατὸν νὰ ἀλονήσῃ. Καὶ τῷ ὅντι, ἀγλαρόν τὸ πενία καὶ πιστεῖα, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι καὶ οἱ φίλανθρωποι οὐδὲποτε ἔλειψαν δριμέα τὰ κέντρα τῆς φιλοτιμίας καὶ ἀνθρωπαρεστείας, ἀλλὰ τίς θὰ μετακινήσῃ τὴν ἐλπίδα καὶ θὰ ταλεμέσῃ τὴν ὑπομονὴν ἀνθρώπου χριστιανοῦ, θεὸν παντοδύναμον καὶ παμμέγιστον πρωνοτρόπον Πατέρα ωκεανῶν ἀγάπης καὶ σοφίας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του ἔγγονα; Μόνοι οἱ μακρόψυχοι, οἱ διληπίστοι, οἱ ἀπιστοι καὶ ἀσεβεῖς, οἱ ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἀδιορθώτως πεπαθημένοι καὶ διηγεινῶς ἐν τῇ ἀμφιτρίᾳ, τοῖς πάθεσι καὶ τῇ ἀνθρωπαρεστείᾳ κατεύμενοι, ὑπακούοντας δρομαζοῖς εἰς τὰς ψυχοστόνους ὑπαχρεεύσεις τοῦ πατρὸς τοῦ σκέτους.

Καὶ ἐκ μέρους διμωσ τῶν δυναμένων καὶ μὴ βιηθεύντων τοὺς ἐν στενοχωρίᾳ ἀπολάγγων καὶ ἐκ μέρους τῶν ἀπανταχθεῖσαν τεταγμένων αγρύπνων τῆς ἀληθείας, τῶν Ἐπιτελέων, Ιερέων, προϊσταμένων, διδασκαλῶν, γνωμῶν καὶ φίλων, σσοι διὰ συμβούλης, νομοθεσίας, ποστερίζεως, βιηθείσας, ἐνθρησύνεως παρηγορίας καὶ διδαχῆς τὴν διάνοιαν νὰ ἐμεῖδαλωσι τὴν ἐλπίδα εἰς καταπεπωκούας καὶ ἀθυμούσας ψυχῆς, φοβερές θὰ ζητηθῆ λόγος παρὰ τοῦ δυνατοῦ Κριτοῦ. διότι δυνάμεις, ἀπωθεῖς ισταντο καὶ ἀνάληγοτοις θεαταὶ τῆς ἀπωλείας ψυχῆς κινήσουν καὶ ἀθηνάτου ληξίας, δὲ' τὴν διωτήρα, διδεῖ τοῦ αἴματος Αὔτου ἐξειθη.

« Τίδοι οἱ μακρύνοντες ἀπό Σου Κύριος ἀπολούνται . . . δ τὸ πέρι τῆς θεῖκῆς ἀγάπης οὐδένων θὰ παγώσῃ ποτε καὶ θὰ κοικαλύσῃ ἐν τῷ πανηρίᾳ. Μακάριοις μόνος δ ἀπὸ

^{*)} Γνωρίζουμεν μητέρα ήτις συλλαβούσα τὸν οἶνον τῆς προπαρασκευαζόμενον νὰ αὐτοκονήσῃ ἐξουλοκόπτεσσα αὐτὸν τόσον λαμπρῶς, ὥστε πολλὰ ἐκτοτε ἐτῇ ζῇ καὶ σωρθοντε, ἐργαζόμενος. Δὲν θὰ ήτο ἄρδε γε καὶ εἰς ἄλλους ἀποτελεσματικὴ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ αὐτοῦ φαρμάκου;

στηρίξεις ἐφαρμογῆς τῶν μικρανθινῶν ἀρχῶν, ἐν τῇς καταστροφῆς τῶν πατέστων (Γαλαρόβιδων) καὶ τῆς ἐκριζώσεως αὐτῶν ἔξιδυθέν τε καὶ ἔσωθεν.

Ο Σουλτάνος, τοῦ οἴνου ἡ δραστικὴ ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν παρελύετο, ἐφορεῖτο ἐν τῇ προσθόντῳ ἐποίειν ἐδείνην κατὰ τὴν ἐποχὴν ἡ ἐξωτερικὴ πολιτειακή, γνωρίζουσα νὰ ὀφεληται εἴς δηλων τὸν ἀδεικιῶν τοῦ διμωσανικοῦ κράτους πρὸς τὸν διατακτικούς λαούς, διὰ νὰ ἐπικετάνη ἐπ' αὐτῶν τὴν κυριαρχίαν της. 'Εδέπεις μετά βαθείας ἀπελπισίας διὰ δῆλαι αἱ δυνάμεις του θὰ ήσουν ἀνίσχυροι πρὸς παρακαλουσιν τῆς πάτερεως τῆς διμωσανικῆς κυριαρχίας.

Οι διωρυγοὶ ἀντὶ νὰ ἐπιστρέψουσι τὰς ἐλπίδας αὐτῶν, κατάφθισον νὰ λησμονήσῃ εἰς διλικάς δηδονάς τὰς λυπηρὰς ταέψεις, αἴτιας τῷ ἐπηργοντο.

— 'Υμεῖς εἶτες ήμέτερος Σουλτάνος—τῷ ἔλεγον αὐτοὶ—εἰς Σάς ἀνήκεις η συγκίνησις, εἰς ήμάς δὲ τὸ μέριμνα καὶ διαρράκησης τοῦ ποταταγῆς τοῦ Κράτους ὑποθέτειν.

Οι μιλούστες αὐτῷ τοιστατρόπως, ἐφράγντας νὰ παρακαλεῖσθαι τῷ καράρηρῷ Σάτου, δισσον δηδονάντο συγκίνητον πλουσίας διατακτικαῖς, κατὰ τὰς διποίας ἔπινον διερμέρωσι· τοιστατρόπως

και δύνων καὶ μικρούγου ἀπελπισίας σώσων τὸν πληρότερον. Μα-
καριώτερος δὲ ὁ ὑπέρ τε ἔαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἀγωνιτάμενος.

«Ἄδελος, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας,
καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτὸν, γινωσκέτω ὅτι δὲ πιστρέψας ἀμφωτὴρ ἐν
πλάνης ὅτιον αὐτὸν, σώσει· φυγὴν ἐκ θυνάτου καὶ καλύψη πλη-
θος ἀμφιπόλεων. (Ιανώς. ε' 19).

* * * **ΜΑΝΟΥΗΛΑ Ι. ΓΕΔΕΩΝ.** — Εἰσοδοιπονταε-
τίχ πρὸ διετίας συνεπληρώθη, ἀφ' ἣς διὰ τῶν σοφῶν
συγγραμμάτων καὶ ἄλλων αὐτοῦ ἐμβιβίθην διεκτριβῶν
ἐπλούτισε τὴν ἴστορίαν τῶν μέσων χρόνων ὁ ἐν Κων.).
πόλει ἀκαταπόνητος μεστιώνοδίφης καὶ τῆς Μ. τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίας Μέγας Χαρτοφύλαξ κ. **ΜΑΝΟΥ-
ΗΛΑ Ι. ΓΕΔΕΩΝ.** Πρὸς ἑορτασμὸν ἐπὶ τῇ εὐτυχείσυνη
πληρωσει τῆς φιλολογικῆς εἰκοσιπεντακετηρίδος τοῦ πο-
λυτίμονος ἀνδρὸς συνέστη ἐν Κ) πόλει πολυμελῆς Ἐ-
πιτροπεία ἐκ προσώπων σεβαστῶν, τῶν διδαχτόρων κ.
κ. Π. Ν. Νικολοπούλου, Δ. Γ. Μοστράτου, Ν. Βασι-
λειάδου, Γ. Δ. Παχτίκου, Γ. Πασχαλίδου, ὡν προε-
δρεύει ὁ πανοσιολογ. Μ. Πανατούσγκελος κ. Χρυσόστο-
μος, ἐπιτίμου δὲ προέδρου ὅντος τοῦ σεβαστοῦ. μητρο-
πολίτου Ἀγγιάλου κ. Βασιλείου, ἥτις καὶ προεῦθη εἰς
ἔκκλησιν πρὸς πάντα εἴτε πνευματικῶς, εἴτε ύλικῶς δυ-
νάμενον νὰ συντελέσῃ πρὸς πλήρη εὐδόμωσιν τοῦ ἀνω-
τέρω ἑορτασμοῦ, τελεσθήσομένου κατὰ τὴν 30ην προ-
σεχοῦς Ἰουνίου. Λίγην ἀξέπαινος ἡ πρωτοβουλία τῶν
ἀνωτέρω εὐπαιδεύτων καὶ σεβαστῶν ἀνδρῶν, ὅπως δη-
μοσίᾳ καὶ ἐπιρρανῶς τιμῆσωσι, πρεπώδει δὲ ἐγκωμίοις
καὶ πανηγυρικῇ συγγραφῇ καταστέψωσι τὸν ἐπὶ δε-
κάδας ἐνιαυτῶν τὰ μέγιστα ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων
χριστιανῶν ἀληθείους ἴστορίας μογήθσαντα, πρύτανιν δὲ
μεστιώνοδίφην καὶ φίλων κ. **ΜΑΝΟΥΗΛΑ Ι. ΓΕΔΕΩΝ.**

* * * 'Η παράφρασις τῶν Ἀγίων Γραφῶν, περὶ ἣς το-

σαῦτα συζητοῦνται καὶ γράφονται, καθ' ἡμῖς, ἐκ πει-
ρας λαλοῦντας, οὐδεμίναν κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τὰς σή-
μερον τῆς Ἐκκλησίας ἀνάγκας δύναται νὰ προξενήσῃ
βλάβην, διταν μάλιστα θὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἀνωθεν τῶν
Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἐπικυρωσιν, ἀπέναντι δὲ αὐτῆς
καὶ τὸ πρωτότυπον κείμενον τῆς Καινῆς Διαθήκης, δι-
ότι ἡ Παράφρασις σύτη ἦδη ὑπάρχει, κυκλοφορούσα
καὶ πωλουμένη ὑπὲρ τῶν διαμαρτυρούμενων πλανοδίων
προπολῶν.

Τοιουτοτρόπως καὶ ἡ περιεργία τῶν φιλομαθῶν
χριστιανῶν θὰ ικανοποιήσῃ ταὶ ἀρχέως καὶ νέος ζῆτος ἐ-
ρεύνης ὑπὲρ συζητήσεως θεοτοκευτικῶν ἱερημάτων, με-
λέτης καὶ ἀκροάσεως τοῦ θείου λόγου καὶ τῆς ἑρμη-
νείας αὐτοῦ θὰ ἐξαφθῇ. ***

Α Λ Λ Η Δ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

Κ.Κ.-φ Α. Ἀσθενεῖη, Γ. Καραϊτάκη, Παύλος Σκορδίη,
Ι. Πάντας, Ι'. Γρηγοριάδη, Χ. Χρυσοστόμου, Γ. Γουναρόποι-
λωφ συνδρομὴ ἐτερίσια ἐλήσθη ἐγχριστοῦμεν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Α. ΝΙΤΣΕ ΕΝ ΒΑΡΝΗ

ΙΔΡΥΘΕΝ Τῷ 1882.

Τὸ ἀργαίστερον τῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Βουλγαρίᾳ τυπογραφείων.

“Ολας γένες Ἐλληνικά, Βουλγαρικά καὶ Γαλλικά
στοιχεῖα. Ἀναλαμβάνει παντὸς εἰδους τυπογραφικὰς ἐρ-
γασίας, ἐπισκεπτήρια, προσκλητήρια, ἐπιστολές, σκυ-
λους, ἐγγυατήριους ἀγγελίας, διάφορα ἐμπορικὰ βιβλία,
πιπλότυπα, περιοδικά, ἐφημερίδας βιβλία κτλ.

 Μουσικὰ φωνητικῆς καὶ ἐνθρηγήνου εὑρετι-
κῆς μουσικῆς.

Παραχρησίες δέγεται καὶ διὰ τὰς ἐπαρχίας.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ, ΤΑΧΥΤΗΣ

^{καὶ}
ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΝ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ.

ἔδιδαξαν αὐτὸν τὴν ἀμετρον γρῆσιν τοῦ οἴνου καὶ τῶν σικέρων
καὶ κατέπεισαν αὐτὸν νὰ ἀρήσῃ εἰς αὐτοὺς τὰς ἥριτσας τοῦ
Κράτους.

Τοιουτοτρόπως ἐπεχείρησαν νὰ ἀποτρέψωσιν αὐτὸν τῆς με-
ρίμνης τῶν κοινῶν ὑποθέσεων, ὑποδηματικῶν τὴν συστακήν αὐ-
τοῦ πρὸς τὴν πολυτελεῖαν καὶ τὰς τροφὰς καλέσιν. Ἐδιδόν αὐτῷ
ὅσα καὶ ἂν ἔτισε κρήματα, σύνταξης πεπειραμένοις ὅτι θὰ εἶχον τὴν
ἔξουσίαν νὰ πράττωσιν ὅ,τι ἐπεθύμουν, ἵνας οὖ δὲ κυριάρχης, κε-
κλεισμένος εἰς τὰ 'Ανάκτορά του, δὲν ἥθελε νὰ γνωρίζῃ, εἰμή
δὲ ἀλτῶν ὅ,τι συγένειαν ἔξω.

Ἡ ἀγάπη τοῦ Σουλτάνου πρὸς τὰς πολυχρήματα διὰ
τοῦ αὐτοῦ κατέστερες τὴν κρήμαν. Αὕτης αὐτοτετταμένη εἶγεν
παρ' αὐτοῦ τὴν ἕκαντος ὅλων των τῶν θεοτροπῶν, ὑπο-
αιτήστησε καὶ ἀν ἥττην αὐταῖς. Ήλιάρχας τὸν αὐτὸν
πολυτιμότερα διῆρε. Γέμωσεις δὲ οὕτως ἀδειμάντων καὶ ἀ-
κολουθήσεων; ὑπὸ πολυχρήματων αἰγαλωτίδων, ἐνδειγμένων
σχεδίῳ τὰς αὐτὰς τῶν κυριῶν των πολυτίμους ἐνδυμασίας, ἔξ-
τραχούς διὲ ἐλαζρούς ἀσκεποῦς ὀγκήματας, τῶν ὅπιών της της ἐ-
κάστου, μεθ' ὀλων τῶν ἔξαρτημάτων αὐτοῦ ἀνήργετο μέγρις
900,000 γροσίων (200,000 ρ.). Τὰ δωμάτια των διαρκεῖς

ἐπιληρούντων νέων ἐπίπλων. Εἰς διάρκειαν δύο ἐτῶν τετράνις
ἡγοράζει ηγεμόνων νέων ἔπιπλα διὰ τὸ Σεράτιον.

‘Αντι τὸν δὲ ἐπιστολήν, αὐταὶ ἀπεναντίας ἔτρεγον πανταχού
ἄνευ σκέπης καὶ συνωμήσουν μετὰ νέων ζωηρότατα. Τὴν νύ-
κτα καθήμεναι εἰς τὰ παράθυρα προσεκάλουν τοὺς διεκδίκοντας
καὶ εἰτήγον αὐτοὺς εἰς τὰ ἀνάκτορα· ἐλάχισται ἥτται αἱ ἄνευ
τοικετῶν σχέσεων. Συγγάνεις δὲ εὗνοια διεκλίσκεται τινος ή τινος
τῶν γυναικῶν τοῦ Σουλτάνου συνωδεύεται καὶ διὰ περιγέλης ἀ-
ξίας δώρων, πλουτιζόντων τοὺς εὐνόημους.

— Καὶ ἀληθῆς αἱ γυναικες αὐταῖς οἰδεῖσθαι διητάγματαν διὰ
τὴν ἀξίαν τῶν ἀντικειμένων τὰ ὅπια τὴν διαδόσειν· τοῦτα δὲ τῆς ἀλη-
θῆς ληγτεία. Ο Σουλτάνος, οὔτις δὲ καλοκαγαθίας ἔρθην μέ-
γρι τῶν ὅπιών της ἀδειμάντας, ἡρεύεται τὰς πατερές τὰς αὐτὰς τῶν ἀ-
γαπητῶν αὐτοῦ διαδέσσεις, αἴτινες τογὴν εἰς τὰς ἀ-
κολουθίας τοῦ.

(Συγένεια)

